

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

383.162

Szerző: (M.)

Cím: Az új háziurak

Forrás: Nemzeti Ujság

Bp.
(Hely)1921 7/11
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Hely

Idő

Személy

Helyszám

Az új háziurak.

Budapest, jan. 10.

A háziurak megrántották a vészharang köteleit: a nagytőke követelni kezdi jogát. Egy hatalmas szociális és gazdasági probléma rémei tépdeseik bilincseiket, hogy megrohanják a minden oldalról fojtogatott magyar városi intelligenciát, a keresztény kispolgárságot és a szerencsétlen gyári elemet, mely a középosztállyal együtt a zsidó tőke martaléka lett. A kérdés nem könnyű, szálai messzi területekre ágaznak, a kulturával egyidős elvekbe kapcsolódnak. A tulajdonjog nagy elvének bástyája mögött játszódtott le a vigadói zendülés is, melynek hangvisszaverődése mint valami korbács csatog hátunkon és vállunkon.

Szerettünk volna a vigadói gyűlésen magyar arcot látni, magyar hangot hallani, szerettünk volna a magyar tőkét szemtől-szembe látni, azonban csak előretolt szónokok voltak azok, akiknek háta mögött a zsidó plutokrácia és hadivagyon tengere zajgott és érdekeinek hullámjátéka céljai felé ringatta a maradék keresztény házbirtokos réteget. Ezen a gyűlésen nemcsak a tőkeérdek beszélt, hanem megszólalt a liberális Budapest egész város- és fejlesztéspolitikája, mely céljaiban és eszközeiben azonosan brutális volt az ország gazdasági politikájával.

Minden, ami a magyarságot sorvasztotta és gyöngítette, erősségévé vált a zsidóságnak, a magyar vidék elrablott gazdasági és életértékei palotákká és bérkaszányákká púposodtak Pesten és a zsidóság hatalmi eszközeivé

élesedtek. Ezek a bérkaszányák ölték meg a régi nemes Pestet, melynek homlokán egy nemesebb, szebb és finomabb polgári élet vonalai hajlottak nemes empire- vagy neoklasszikus formákba. A régi könyökbetörő, hangulatcafinon: utcákat meggyilkolta a liberális Budapesti börze és mérnöki számítása, a régi közép-polgárság kezéből kicsavarta a Bárezy-korszak a házakat és telkeket, a tótok minden régi házal a proletárság sírjába talicskáltak egy-egy polgáresaládot, mely ellentállt, védekezett a zsidóság roham-hullámai ellen, de hiába, az ellenség a municipiális hatalom birtokában eltipporta őket. Elsőnek a város szívéét foglalta el a régi, hálósipkás, becsületes Hausherr helyébe a modern rabló, a „háztulajdonos“ tolakodott, aki jelleget kezdett adni a városnak, izlését, felfogását, faji karakterisztikonjait malterpaloták homlokára sütötte, aki magyar veritékből felterlasztotta Nagybudapestet, a magyarságnak örökkön idegen várost, mely börtönünk, bilincsünk és ellenségünk volt. Az ingatlan-forgalom rovataiban ötven esztendő óta a Weiszok és a Schwarczok a vevők, a Huberek és Mayerek az eladók. A Weiszok és a Schwarczok üzentek hadat nekünk a Vigadóban, a Weiszok és a Schwarczok, akik hadi millióikat belementették a keresztény réteg kezéből kicsikart házakba s most követelik a hasznot, a kamatot.

Néhány keresztény is volt a háziur-lázadason. Régiek és újak, olyanok, akik kiszorultak a periferiákra, ahová még nem tudott tiporni a bér-

négyemeletesek téglalába, ahol még hervad valami maradéka a régi Budának, régi Pestnek. Lakó és háziur egyformán kopott, egyformán gyötri őket a gond. Az új tőke értéktelen milliói éhesen rohannak megszerezni a maradék keresztény vagyont és amikor itt vonaglik a lakásprobléma, az egész komplexumból ezt a momentumot ragadjuk ki első pillanatra. Amikor a kormányzat a lakó védelmére nyul a nagy kérdéshez, gondoskodjék a keresztény vagyon a maradék keresztény közép- és kispolgári réteg védelméről is, mert csak ennek fedezetével tudjuk megvívni a harcot a magyar Budapestért, a keresztény Budapestért. (kl.)